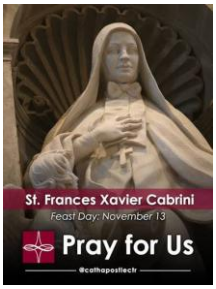
บทเทศน์และข้อคิด วันศุกร์ที่ 13 พฤศจิกายน 2026 (เช้า)

นักบุญฟรานเชสกา เซเวียร์ กาบรีนี ศต 19-20

(St. Frances Xavier Cabrini)

บทอ่าน: 2 ยอห์น 4–9 และลูกา 17:26–37

หัวข้อไตร่ตรอง: “ผู้หญิงตัวเล็กที่มีหัวใจใหญ่กว่ามหาสมุทร — เมื่อพระเจ้าทรงใช้คนที่โลกมองข้าม”

1. ผู้หญิงที่กลัวน้ำ แต่พระเจ้าทรงส่งให้ข้ามมหาสมุทร

หญิงสาวชาวอิตาเลียนคนหนึ่ง รูปร่างเล็ก สุขภาพไม่แข็งแรง เธอปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเป็นธรรมทูตเดินทางไปประเทศจีน เพื่อประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้า แต่มีปัญหาอยู่ข้อหนึ่งคือเธอกลัวน้ำ! โดยเฉพาะการเดินทางทางทะเล และพระเจ้าทรงทำอย่างไรกับเธอ? พระองค์ทรงนำเธอไปพบพระสันตะปาปาเลโอที่ 13 ซึ่งตรัสกับเธอว่า “Not to the East, but to the West!” “ไม่ใช่ไปทางตะวันออก แต่จงไปทางตะวันตก!” แทนที่จะส่งเธอไปประเทศจีน พระสันตะปาปาทรงส่งเธอข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกไปประเทศสหรัฐอเมริกา! **คนที่กลัวทะเลกลับต้องเดินทางข้ามทะเลครั้งแล้วครั้งเล่า** และในที่สุด หญิงคนนี้ได้เดินทางข้ามมหาสมุทรประมาณ 24 ครั้ง และก่อตั้งสถาบันเพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้ ทั้งโรงเรียน โรงพยาบาล และสถานเลี้ยงเด็กกำพร้ารวมถึง 67 แห่ง! เธอคือ **นักบุญฟรานเชสกา เซเวียร์ กาบรีนี หรือ Mother Cabrini** ผู้ได้รับการประกาศเป็นนักบุญในปี ค.ศ. 1946 และเป็นพลเมืองอเมริกันคนแรกที่ได้รับการประกาศเป็นนักบุญ **“พระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกเฉพาะคนที่ไม่มีความกลัว แต่พระองค์ทรงเรียกคนที่ยอมให้ความรักยิ่งใหญ่กว่าความกลัว”**

2. จากเด็กหญิงที่ถูกปฏิเสธ สู่ผู้เปลี่ยนแปลงโลก

นักบุญกาบรีนีเกิดเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม ค.ศ. 1850 ในประเทศอิตาลี เป็นบุตรคนสุดท้องในครอบครัวใหญ่ที่มีลูกถึง 13 คน ตั้งแต่วัยเด็ก เธอรักเรื่องราวของธรรมทูต โดยเฉพาะนักบุญฟรานซิส เซเวียร์ ผู้ประกาศพระวรสารในเอเชีย เธอจึงนำชื่อ Xavier

มาเป็นส่วนหนึ่งของชื่อนักบวช เพื่อเตือนตนเองถึงความใฝ่ฝันที่จะเป็นธรรมทูต แต่เมื่อสมัครเข้าคณะนักบวช เธอกลับถูกปฏิเสธเพราะสุขภาพไม่แข็งแรง หญิงสาวที่ต้องการถวายชีวิตแด่พระเจ้า กลับได้รับคำตอบว่า “เธอไม่เหมาะสม” แต่การถูกมนุษย์ปฏิเสธไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าทรงปฏิเสธเธอ

ในปี ค.ศ. 1880 เธอได้ก่อตั้งคณะธรรมทูตพระหฤทัยศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า (Missionary Sisters of the Sacred Heart of Jesus) บางครั้งเราก็เป็นเช่นนี้ เราพูดว่า “ฉันแก่เกินไปแล้ว” “ฉันไม่มีความสามารถ” “ฉันไม่มีเงิน” หรือ “ฉันเคยล้มเหลว” แต่ชีวิตนักบุญกาบรีนีบอกเราว่า **“สิ่งที่โลกเรียกว่าข้อจำกัด อาจเป็นจุดเริ่มต้นของอัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้”**

3. ความรักที่แท้จริงต้องมีมือและเท้า

ในบทอ่านแรกวันนี้ นักบุญยอห์นเขียนว่า “ให้เรารักกันและกัน” (2 ยน 5) แต่ท่านไม่ได้หยุดเพียงเท่านั้น ท่านยังบอกว่าความรักคือการดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระเจ้า นั่นหมายความว่า ความรักไม่ใช่เพียงความรู้สึกดี ๆ หรือคำพูดไพเราะ ความรักต้องกลายเป็นการกระทำ เมื่อแม่กาบรีนีเดินทางถึงนครนิวยอร์กในปี ค.ศ. 1889 เธอพบผู้อพยพชาวอิตาเลียนจำนวนมากที่ถูกดูหมิ่น เหยียดหยาม และเอารัดเอาเปรียบ บางครอบครัวอาศัยอยู่ในห้องแคบ ๆ เด็ก ๆ ขาดการศึกษา คนป่วยไม่มีเงินรักษา สิ่งที่น่าสนใจคือ แม้แต่อาร์ชบิชอปแห่งนิวยอร์กในขณะนั้นก็ยังไม่พร้อมต้อนรับเธอ และแนะนำให้เธอกลับอิตาลี แต่เธอยืนยันว่า พระสันตะปาปาทรงส่งเธอมาที่นี่ และเธอจะทำงานที่นี่ต่อไป เธอไม่ได้เพียงเทศน์เรื่องความรัก แต่ลงมือเปิดโรงเรียน ดูแลเด็กกำพร้า เยี่ยมคนเจ็บป่วย และก่อตั้งโรงพยาบาลนี่คือพระวรสารที่มีชีวิต!

พระศาสนจักรในปัจจุบันก็ต้องถามตนเองว่า เรามีวัดที่สวยงาม แต่เรามีหัวใจที่สวยงามด้วยหรือไม่? เรามีพิธีกรรมที่สง่า แต่เรามองเห็นคนยากจนที่นั่งอยู่หน้าประตูวัดหรือไม่? เราสอนเรื่องความรัก แต่เราให้อภัยคนที่ทำให้เราเจ็บปวดได้หรือไม่? พระศาสนจักรไม่ใช่เพียงสถานที่ที่ผู้คนเข้ามาพบพระเจ้า แต่ต้องเป็นสถานที่ที่ผู้คนได้สัมผัสความรักของพระเจ้าผ่านทางเรา

4. “ผู้ที่พยายามรักษาชีวิตของตนไว้ จะสูญเสียชีวิตนั้น”

ในพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าตรัสถ้อยคำที่ท้าทายมากว่า “ผู้ใดพยายามรักษาชีวิตของตนไว้ ผู้นั้นจะสูญเสียชีวิต แต่ผู้ใดยอมเสียชีวิต ผู้นั้นจะรักษาชีวิตไว้ได้” (ลก 17:33) พระองค์ทรงยกตัวอย่างสมัยของโนอาห์และโลท ผู้คนกิน ดื่ม ซื้อขาย ปลูกสร้าง และ

ดำเนินชีวิตตามปกติ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ความผิดในตัวมันเอง แต่ปัญหาคือ พวกเขามัวหมกมุ่นอยู่กับชีวิตประจำวันจนลืมพระเจ้า และไม่สนใจเครื่องหมายเตือนที่อยู่ตรงหน้า แม่กาบรีนีเข้าใจพระวรสารตอนนี้อย่างลึกซึ้ง เธอสามารถเลือกชีวิตที่สะดวกสบายในอิตาลีได้ แต่เธอยอมละทิ้งความมั่นคงเพื่อเดินทางไปหาคนที่ไม่มีใครสนใจ เธอเสียสละชีวิตของตนเอง และด้วยเหตุนี้ ชีวิตของเธอจึงกลายเป็นพระพรแก่ผู้คนนับไม่ถ้วน *เราอาจไม่มีโอกาสข้ามมหาสมุทรเหมือนแม่กาบรีนี แต่บางครั้งมหาสมุทรที่เราต้องข้ามอาจเป็นเพียงระยะทางไม่กี่เมตร ระหว่างเรากับเพื่อนบ้านที่เราไม่เคยทักทาย ระหว่างเรากับคนในครอบครัวที่เราไม่ยอมให้อภัย หรือระหว่างเรากับคนยากจนที่เราพยายามเดินหลบสายตา บางครั้ง การข้ามมหาสมุทรแห่งความเห็นแก่ตัว ยากกว่าการข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกเสียอีก!*

5. อยากเล่าให้ฟัง

จากชีวิตของนักบุญกาบรีนี ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1917 แม่กาบรีนีมีอายุ 67 ปี สุขภาพอ่อนแอจากการทำงานหนักมาตลอดชีวิต ขณะอยู่ที่นครชิคาโก เธอยังคงคิดถึงเด็ก ๆ ที่อยู่ในความดูแลของเธอ ในช่วงสุดท้ายของชีวิต มีบันทึกว่าเธอกำลังเตรียมขนมคริสต์มาสให้เด็ก ๆ และในวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1917 เธอถึงแก่มรณภาพ ผู้หญิงที่เคยก่อตั้งโรงพยาบาลและโรงเรียนมากมาย ผู้หญิงที่เดินทางข้ามมหาสมุทรหลายสิบครั้ง ผู้หญิงที่ต่อสู้กับความยากจนและความอยุติธรรม ในช่วงสุดท้ายของชีวิต เธอยังคิดถึงความสุขเล็ก ๆ ของเด็กกำพร้า! นี่แหละคือความยิ่งใหญ่ของนักบุญ ความศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้วัดจากจำนวนสิ่งก่อสร้างที่เราทิ้งไว้ แต่วัดจากจำนวนหัวใจที่เราได้สัมผัสด้วยความรัก เธอไม่ได้จากโลกนี้ไปพร้อมกับทรัพย์สมบัติมหาศาล แต่ทิ้งมรดกที่เงินทองซื้อไม่ได้ นั่นคือความรัก ความหวัง และศักดิ์ศรีที่เธอคืนให้แก่ผู้คน

6. สรุปข้อคิด: วันนี้พระเจ้าทรงส่งเราไปที่ไหน?

ชีวิตนักบุญกาบรีนีสอนเราสามสิ่งที่สำคัญ

ประการแรก *อย่าปล่อยให้ความกลัวหยุดยั้งเราในการทำความดี*

ประการที่สอง *อย่าให้ความรักหยุดอยู่เพียงคำพูด แต่จงทำให้เป็นการกระทำ*

และประการที่สาม *อย่ารอให้ชีวิตสมบูรณ์พร้อมก่อนจึงจะเริ่มรับใช้พระเจ้า*

พระเจ้าทรงใช้คนธรรมดา คนที่มีข้อจำกัด คนที่เคยถูกปฏิเสธ ให้ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ได้เสมอ วันนี้พระเจ้าอาจไม่ได้ตรัสกับเราว่า “จงไปทางตะวันออกหรือทางตะวันตก” แต่

พระองค์อาจกำลังตรัสว่า “จงกลับไปหาครอบครัวของเจ้า” “จงไปเยี่ยมคนป่วยที่ไม่มีใครสนใจ” “จงไปให้อภัยคนที่ทำให้เจ้าเสียใจ” “จงไปเป็นความหวังแก่คนที่กำลังสิ้นหวัง” ขอให้เราจดจำถ้อยคำนี้ไว้ในหัวใจ “**เราไม่จำเป็นต้องเดินทางไปสุดขอบโลกเพื่อเป็นธรรมทูตของพระเจ้า เพราะบางครั้ง คนที่กำลังรอความรักจากเรา อยู่ใกล้เพียงแค่เอื้อมมือ**” ขอให้นักบุญฟรานเชสกา เซเวียร์ กาบรีนี วิงวอนเพื่อเรา ให้เรามีหัวใจที่กล้าหาญ มีความรักที่ไม่เลือกหน้า และมีความเชื่อที่เข้มแข็งพอจะตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้า

เกร็ดความรู้เพิ่มเติมที่น่าสนใจ

1. ผู้หญิงตัวเล็กที่สร้างสถาบันถึง 67 แห่ง

แม่กาบรีนีมีสุขภาพอ่อนแอ แต่มีความสามารถในการจัดการอย่างโดดเด่น ทั้งการระดมทุน เจรจากับผู้มีอำนาจ และสร้างเครือข่ายผู้สนับสนุน สิ่งนี้ทำให้ท่านเป็นแบบอย่างของผู้นำพระศาสนจักรที่ผสมผสานการภาวนากับความสามารถในการบริหาร

2. พระสันตะปาปาที่เปลี่ยนทิศทางชีวิตของเธอ

พระสันตะปาปาเลโอที่ 13 ทรงชี้ให้แม่กาบรีนีเห็นว่า งานธรรมทูตไม่ได้หมายถึงการเดินทางไปประเทศที่ยังไม่รู้จักพระเยซูเจ้าเท่านั้น แต่รวมถึงการดูแลคริสตชนที่ถูกทอดทิ้งในสังคมด้วย น่าสนใจที่พระสันตะปาปาพระองค์เดียวกันนี้ทรงออกสมณสาส์น Rerum Novarum ในปี 1891 ว่าด้วยสิทธิและศักดิ์ศรีของผู้ใช้แรงงาน

3. ร่างของนักบุญกาบรีนีอยู่ที่ไหน?

ส่วนสำคัญของอัฐิธาตุของท่านได้รับการประดิษฐานที่ St. Frances Cabrini Shrine ในนครนิวยอร์ก และมีผู้แสวงบุญไปภาวนาขอคำเสนอวิงวอนจากท่าน โดยเฉพาะเพื่อครอบครัวผู้อพยพและผู้ยากไร้

ข้อคิดพิเศษสำหรับพระศาสนจักรในประเทศไทย

ชีวิตนักบุญกาบรีนีเหมาะอย่างยิ่งกับบริบทประเทศไทย โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งแรงงานต่างชาติ ผู้พลัดถิ่น คนยากจน และผู้สูงอายุที่อยู่โดดเดี่ยว พระศาสนจักรของเราอาจไม่สามารถสร้างโรงพยาบาล 67 แห่งเหมือนแม่กาบรีนี แต่สามารถสร้าง “โรงพยาบาลแห่งหัวใจ” ด้วยการต้อนรับ การรับฟัง และการดูแลคนที่สังคมมองข้าม

“แม่กาบรีนีข้ามมหาสมุทรเพื่อไปพบพระเยซูเจ้าในคนยากจน ส่วนเราอาจไม่ต้องข้ามมหาสมุทรเลย เพียงแค่เปิดประตูบ้าน เปิดประตูวัด และเปิดประตูหัวใจ เราก็จะได้พบพระองค์แล้ว”

วิษณุ ธัญญอนันต์ เจ้าอาวาสวัดเซนต์จอห์น ลาดพร้าว กรุงเทพฯ